22ste Jaargang No. 5063

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Dinsdag 18 Maart 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80 Willemstad N W I Voor Aruba I. E. Croes Postbus Oranjestad

Steekspel van Moskou

Marshall is scheidsrechter

VOORSTEL VAN MOLOTOV.

Molotov stelde tijdens de vergadering van heden voor dat men zou komen de herstelbetalingen te regelen, die Duitsland twintig jaar moet afbetalen. Duitsland zou dan aan de Sowjet-Unie een schuld van tien milliard dollar moeten betalen.

MOLOTOV.

Hij vroeg verder de controle over de Ruhr op te dragen aan de Grote Vier. Eveneens verzocht hij de onmiddellijke opheffing van de fusie tussen de Amerikaanse en de Britse zone. Verder wees Molotov de verwijdering uit Duitsland van goederen bestemd voor de herstel van de Duitse industrie, zoals fabrieken enz. terwijl wat Duitsland nog aan actief in het buitenland bezit vereffend moet worden. De twintig jaar overeenkomst van af zal lopen van de dag af dat het nieuwe Potsdam overeenkomst getekend zal worden. Ook zal de staalproductie van Duitsland tot twaalf millioen ton opgevoerd moeten worden als afbetaling voor de herstel betalingen.

VOORSTEL VAN BEVIN.

Bevin was de eerste van de vier Ministers die zijn inzichten over de economische eenheid van Duitsland ontvouwde. Hij ook onderstrepte de noodzaak om de Duitse industrie op te voeren. Hiervoor achtte hij echter noodzakelijk dat alle zones gelijkelijk de kosten zouden bijdragen. Hij verklaarde dit later nader te zullen uiteenzetten maar wees er op, dat de herstelbetalingen alleen zullen kunnen geschieden in kapitaalgoederen. Hij verklaarde verder dat het standpunt is van de Britse regering en dat de verdere ondernemingen tegen Duitsland in geen geval voor de Britse regering meerdere kosten met zich mee moest brengen. Hij wees er nog op dat de Engelsen niet zullen overgaan Duitsland als een economische eenheid te beschouwen als Rusland niet nadere inlichtingen geeft omtrent de aard van de fabrieken die uit de Russische zone zijn weggevoerd, en wat er over is van de activa aldaar. Hij verklaarde uitdrukkelijk dat zonder deze inlichtingen „kan ik en wil ik geen deel hebben aan enige overeenkomst die onze lasten zal verzwaren.

ANTWOORD VAN MOLOTOV.

Molotov gaf in zijn antwoord aan Bevin te kennen dat zowel Engeland als Amerika als Frankrijk de overeenkomst van Potsdam hebben geschonden. Hij kwam op tegen de actie van Frankrijk, om het Saargebied te annexeren. De fusie van de zones was een verbreking van de overeenkomst van Potsdam, gelijk ook het overnemen door Engeland van de kolen- en staalproductie in de Ruhr.

REPLIEK VAN MARSHALL.

Marshall diende Molotov van repliek op zijn aanvallen betreffende de in de Westelijke zone toegepaste economie. „Ik heb met aandacht geluisterd naar de Heren Bevin en Molotov. De eerste uiteenzetting van den Heer Molotov houdt aanvallen in tegen de handelingen van de andere Geallieerden. Ik ben het in principe daar niet mee eens, en vind het ook niet logisch. Maar aanvallen en tegenaanvallen maken de tegenstellingen maar groter. Zij lossen onze problemen niet op en maken de zaak maar ingewikkelder". Marshall was gelijk Molotov ook voor het oprichten van centrale agentschappen. Hij wilde ook een import- en export programma opstellen.

Hij achtte een import en export-regeling van Duitsland noodzakelijk om dit land „self-sufficient" te maken, en raadde de Sovjets koeltjes aan hier eerst voor te zorgen, voordat men gaat spreken over betalingen. Hij is ook niet van plan een nieuw Duitsland als economische eenheid op te bouwen, als Amerika daar de kosten van moet betalen (Moskou, (AP) 17.3).

KRIJGEN DE KLEINE LANDEN ZEGGENSCHAP?

Robert Murphy, adviseur van de Noordamerikaanse delegatie bij de conferentie der Grote Vier, deed heden tijdens een vergadering van afgevaardigden van de Ministers van Buitenlandse Zaken het voorstel om de kleinere landen meer zeggenschap te geven bij het opmaken van het vredesverdrag met Duitsland. Hij wenste bijvoorbeeld, dat Mexico, Bolivia, Iran en de Philippijnen toegelaten zullen worden.

Visjinsky, de Sovjet-afgevaardigde verklaarde hiertegen bezwaar te hebben. Hij zei de er niets op tegen te hebben dat Iran zou deelnemen, maar vond dat men beter de toelating van ieder land op zich kan overwegen, dan een algemene regel op te stellen (Moskou, (AP) 17.3).

UIT MOSKOU.

De „Izvestia" heeft de gehele voorpagine vol met de verklaringen van Molotov, Marshall en Bevin.

Men had geen commentaar.

Niet alleen de Noordamerikanen, doch ook de andere drie groten ontvingen het verzoek van Italië om iets over het vredesverdrag van Duitsland te mogen zeggen.

In Franse kringen vertelt men dat het onderhoud tussen Bidault en Stalin heel vriendelijk was; er was geen speciaal protocol.

De Rus Visjinsky was tegen het toelaten van de kleine naties bij de opstelling van de vrede voor Duitsland. Het zou gewoon een dispuut-college worden.

Brazilië zou spreken over zaken, die Polen aangaan; Polen over quaesties, die eigenlijk quaesties zijn voor Mexico alleen. De Britten stonden op de terugtrekking van de troepen uit Oostenrijk binnen negentig dagen na de ondertekening van de vrede, zoals men ook in Londen voorstond.

In China had een protest-optocht plaats tegen het voorstel van Molotov om ook China in de besprekingen van Moskou te betrekken. Het was een optocht van drieduizend leerlingen van de middelbare scholen ((AP), 18.3).

STALIN ACHTER DE SCHERMEN.

Er zijn weer nieuwe aanwijzingen, meent Hifthower de A.P. correspondent, dat Stalin actief is achter de schermen ten aanzien van de wereldproblemen die nu hun climax krijgen op de Moskou conferentie. Stalin had een conferentie van 95 minuten met Bidault. Dit geschiedde na de aanvrage van Molotov om tien milliard dollar. Hij - Bidault is de eerste die werd uitgenodigd.

Italië heeft een verzoek ingediend, om mee te helpen aan de oplossing van het probleem Duitsland. Het verzoek is in studie genomen. Bevoegde kringen twijfelen er aan of de Amerikanen hier toe zou genegen zijn.

De vergadering van gisteren was de langste tot nu toe. Het was een vergadering van 4 uur en 15 minuten. Marshall luisterde naar de lange tirade van Molotov tegen de Westerse mogendheden en nam toen stevig standpunt tegen iedere regeling van Duitsland, die nog meer Amerikaanse belasting geld zou eisen. Op deze avond is wel heel duidelijk uitgekomen, wat een enorme gaping er tussen de ideeën van Rusland over Duitsland en de ideeën van de Britten en de Amerikanen over dat land.

Filmfoto van Stalin.

De Amerikanen stellen zich op het standpunt, zo spoedig mogelijk te stoppen met het voteren van geld voor Duitsland, terwijl de Russen er nog, zoveel mogelijk uit willen halen. Zij willen niet een „self-sufficient" Duitsland, Rusland is ook tegen deelnamen aan de opstelling van de vrede door de kleine naties. (Moskou, (AP) 18.3).

STALIN IS GEZOND.

Bidault deelde mede, dat Stalin er heel goed uitzag. (Moskou, (AP) 18.3).

het nieuws van vandaag

Een vergadering van meer dan vier uur hadden de Grote Vier, en Bidault had daaraan nog een vergadering met Stalin van meer dan 90 minuten. Er is dus wel hard gewerkt? Marshall heeft ijskoud zitten luisteren naar een enorme philippica van Molotov tegen de Westerse mogendheden, en bracht alléén maar in het midden, dat met al die aanvallen en tegenaanvallen de verwijdering maar steeds groter wordt.

Het is nu duidelijk: De Engelsen en de Noordamerikanen willen een Duitsland zien, dat economisch op zijn eigen benen kan staan. Rusland wil verder plunderen en het nog armer maken. De Fransen hebben bepaalde belangen bij de Saar en de Roer. Molotov was nog al sterk in zijn termen, toen hij ook maar begon te zeggen, dat de andere drie tegen Potsdams overeenkomst gehandeld hadden.

Intussen is Bidault de eerste geweest, die bij Stalin op visite mocht komen. Wat er besproken is? Natuurlijk zal Bidault zijn opinie hebben gegeven over de plannen der Russen, die nog milliarden uit Duitsland willen halen. Bidault heeft niets losgelaten, alléén maar dat Stalin er goed uitzag. Deze mededeling is natuurlijk zeker niet de belangrijkste, die hij kon geven. Het is nog volop afwachten: er is nog geen basis voor verdere onderhandelingen gevonden: de tegenstellingen zijn duidelijker geworden; men moet nu of nog verder uiteengaan, doch Marshall wil dit niet. Hij poogt te vinden wat verenigt, niet wat scheidt.

De AP-dienst had een telegram, dat zeer belangrijk is, nl. dat de commissie-generaal in Indië gevolmachtigd zou zijn onmiddellijk te tekenen en wel Linggadjati nummer één, dat zijn de 17 artikelen, zoals die in concept in November zijn klaar gekomen, en niet Linggadjati nummer twee, nl. wat de Nederlandse uitleg er voor betekenis aan hechtte.

Er zijn nog stemmen, die menen, dat de regering het niet zal halen. Misschien dat de regering na een week debat in de Tweede Kamer en vijf dagen debat in de Eerste Kamer, het nu aandurft? Vreemd is dat het bericht van de AP-dienst moest komen en dat Aneta er niet over spreekt.

Verder is er nieuws van revolutie: van Miss Truman, die zo mooi zong en van......... — niet schrikken — van de inneming van een eiland in de Caraïbische Zee. De vorige week schreven we over vlootmanoeuvres in de Caraïbische Zee. Wel, u heeft er niets van gemerkt? Doch het ging er heet toe in de Caraïbische Zee. Men vocht, schoot dood, torpedeerde, doch gelukkig, het is gelukt, de Noordamerikaanse mariniers, 5000 in getal, hebben de eer behaald, dat zij konden landen op een vijandelijk eiland, het eilandje Culebra, iets ten Noorden van Porto Rico. We kunnen dus tevreden zijn: de vijand is in de pan gehakt. We hopen, dat het niet nodig zal zijn, dat er hier gevochten wordt, want dan kan men wel eens boven de olie komen met wat bommen, waar geen veiligheidsdienst op de C.P.I.M. iets tegen kan doen.

Linggadjati wordt getekend

De Nederlandse regering heeft aan de commissie-generaal volmacht gegeven, om onmiddellijk de overeenkomst van Cheribon te tekenen. Hiermede zou na een revolutie van 19 maanden de Indonesische republiek tot stand komen. De Indonesiërs hebben echter reeds eerder verklaard, dat zij de ontwerpovereenkomst van Linggadjati niet willen tekenen, indiën de Nederlanders niet hun interpretatie zullen opgeven. Het communiqué van de Nederlanders laat zien, dat men daartoe genegen is. De overeenkomst van November houdt in de erkenning van de Indonesische republiek met souvereiniteit op Java, Sumatra en Madoera, terwijl daarbij deze republiek als gelijke onder de Nederlandse Kroon komt (Batavia, (AP) 18.3).

VERWEZENLIJKING VAN LINGGADJATI.

Dat de katholieke fractieleider zich bij terugkeer uit Insulinde zich nog zo enthousiast kan uiten over Linggadjati, is ongetwijfeld voor velen zijner geestverwanten een grote bemoediging.

In vele opzichten immers is de strijd tussen het pro en contra Linggadjati en het geweest — en hij is het nog — tussen dynamisch en statisch denken.

Beide partijen verweten elkaar gebrek aan realiteitsbesef. De tegenstanders der regeringspolitiek beschikten daarbij over het zware geschut der extremistische wandaden. En dit soort argumenten spreekt zoveel kachtiger taal dan de slechts trage vorderingen in de overwinning der vertrouwenscrisis, waarop de regering zich beriep.

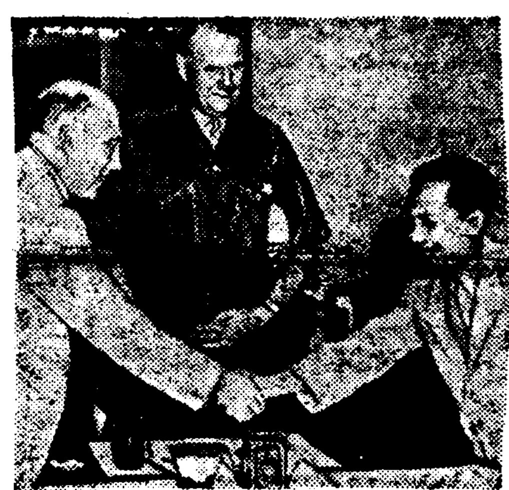
Daarom is Romme's verklaring dat zijn bezoek aan Indië zijn vertrouwen in de mogelijkheden van Linggadjati heeft versterkt, van zo grote betekenis.

In velerlei vertrouwelijke besprekingen heeft de fractieleider immers het theoretische pro en contra der kamerdebatten kunnen toetsen aan de reëele feiten en practische verlangens in Indië zelf. En Romme, de man van de scherpe analyse en fijne nuance, blijft Linggadjati de enig verantwoorde regeling der toekomst achten. Er kan dus, ook, en vooral, na deze realiteitstest, geen wijziging worden verwacht in de houding der K.V.P. ten opzichte van het Indonesisch probleem. Linggadjati geeft de oplossing daarvan aan en verwezenlijking van Linggadjati blijft doel der regeringspartijen.

De huidige impasse, waarin de republiek zich steeds meer verwikkelt, heeft op deze doelstelling zelf geen invloed. De regering heeft dit nog onlangs duidelijk verklaard.

Alleen de wijze waarop en het tempo waarin het doel zal worden verwezenlijkt zijn uiteraard in belangrijke mate mede van de republiek afhankelijk. Indien meer dan formele, derhalve materiële bezwaren voor de republiek een weigering zullen inhouden om het Linggadjati, zoals Nederland dit heeft aanvaard, eveneens te accepteren, dan zal dit nu Nederland de uiterste concessies reeds heeft gedaan, de regering noodzakelijk moeten leiden tot het besluit om Linggadjati voorlopig buiten medewerking der republiek en over deze heen te verwerkelijken.

Want Linggadjati is meer dan een accoord; de kerngedachten ervan vormen een politieke richtlijn t.a.v. geheel Indonesië. En

Schermerhorn en Sjahrir.

wanneer we overtuigd zijn dat dit politiek program het welzijn der Indonesische volken in zich sluit, zal verdere aarzeling laakbaar zijn, welke onaangenaamheden ook besloten kunnen liggen in de plicht om desnoods krachtdadig onze verantwoordelijkheid voor dit we zijn tot uiting te brengen.

Het bijft een eerste taak om bij de huidige verhoudingen aan de Indonesiërs door goede voorlichting het vertrouwen bij te brengen in de goede bedoelingen van Nederland. Deze taak kan echter niet slechts daarin bestaan dat men het uiterste doet om provocaties te vermijden en deze zelfs onbeantwoord te laten.

Deze taak brengt met zich dat men destructieve en ook negatieve krachten elimineert, minstens neutraliseert. Het welzijn der Indonesische volken, ook de volken op republikeins gebied, lijdt geen verder uitstel. Nu het politiek inzicht in de toekomst is gewonnen en bij het overleg door Indonesische gevolmachtigden als juist is erkend, is een doelbewust streven noodzakelijk. Het is nog steeds de plicht van het souvereine gezag de maatregelen daartoe dwingend op te leggen.

„Wij wensen — zulks ligt besloten in het bovenstaande — stel ig geen „kolonialen oorlog". Zulks zou indruisen, niet alleen tegen beginselen, doch ook tegen ons realiteitsbesef. Maar evenmin kan men de ogen langer sluiten voor feiten, welke een krachtig politiel optreden tot onafwendbare eis maken.

In de huidige situatie zal uitvoering daarvan uiterst moeilijk zijn te organiseren.

Het laten voortwoekeren van de totale ontreddering van de volkeren op Java en Sumatra kan echter nergens rechtvaardiging in vinden.

Daadwerkelijke en krachtige bestrijding van het ellende zaaiende terroristenextremisme moet eerste daad zijn tot verwezenlijking van Linggadjati hoe ook de beslissing van het K.N.I.P. moge uitvallen.

Msb.

Drankmisbruik op Curacao

Er zijn mensen, die klagen over het drankmisbruik op Curaçao. wellicht vergeten ze dat het kwaad meer gerucht maakt dan het goed, en gaan ze de weg op van een te vlotte generalisering, indien ze een of ander tragisch geval meemaken.

Als we hier over Curaçao spreken, dan bedoelen we het eiland en niet het staatsdeel, want iedereen weet dat de drankzucht op Aruba groot is en niet een eer is voor dat eiland.

Is er op Curaçao drankmisbruik? Deze vraag heeft men zich ook in 1934 gesteld en Gouverneur Bartholomeus van Slobbe heeft toen een uitgebreide commissie in het leven geroepen, om dat eens te onderzoeken, hij nam een groep personen uit allerlei richtingen, een groep tamelijk uitgebreid, om beter inzicht te krijgen in de quaestie.

De personen die opmerken, dat de toestand nu in 1947 sterk veranderd is bij de toestand in 1934 zullen, dat eerst natuurlijk moeten bewijzen. Men mag dergelijk beschuldigingen niet lanceren zonder bewijzen.

We zouden willen voorstellen, of men niet aan de hand van de resultaten van de commissie van 1934 kan nagaan, of de gegevens nu een ander beeld geven betreffende Curaçao.

De grote lijn zal toch wel niet veranderd zijn, de vergunningen zullen wat talrijker geworden zijn, de vraag is in gelijke tred met de toename van de bevolking?

De wet hielp ook verder mee zo werd b.v. in de stuwadoorsverordening bepaald, dat het loon niet mag uitgekeerd worden in localen waar drank verkocht wordt. (Toen dit werd voorgesteld maakte de heer Maal hiertegen bezwaren. Dat is dus ook niet de ware Jacob). De nieuwe regeling van de havencentrale eenmaal doorgevoerd, met een vast weeksalaris, zal ook het drankverbruik bij de bootwerkers hopen we minderen.

Het clandestien verkoop van de drank bestaat nog, zo b.v. op de bocas. We hopen, dat men op dit voorstel ingaat. De commissie van 1934 deed goed werk. De geschiedenis van die commissie is ongeveer aldus verlopen:

Op de 22ste Septemebr 1934 installeerde Zijne Excellentie Gouverneur B. W. Th. van Slobbe de commissie tot bestudering van het drankvraagstuk op Curaçao, bestaande uit Mr. F. A. Jas, Procureur-Generaal bij het hoofd van Justitie in Curaçao voorzitter en de heren J. W. Th. Schotborgh, Fr. Fidelius, Fr. Arnoud, J. P. Bakhuis, Ds. H. W. Eldermans, Pater A. A. J. M. de Bruyn, B Duque, J. H. P. Schrils, A. L. Gladpootjes, P. H. van Leeuwen, J. M. S. van Eps, F. Ph. Bichon van IJsselmonde, leden.

In de loop van 1935 werd de Heer A. L. Gladpootjes wegens vertrek naar een andere standplaats vervangen door zijn opvolger den Heer S. Beunders, kapitein van het Leger des Heils.

De Heer J. M. S. van Eps nam na zijn benoeming einde 1934 tot Gezaghebber van Bonaire geen deel meer aan de besprekingen.

De Gouverneur deelde ter gelegenheid van de installatie mede, dat de commissie is samengesteld uit personen, die door hun ambt of betrekking nauw contact hebben met verschillende bevolkingsgroepen en zich voor het merendeel in een te voren gehouden bespreking hadden bereid verklaard om deel uit te maken van een commissie welke tot taak zou hebben het drankvraagstuk te bestuderen teneinde een rapport uit te brengen omtrent de vraag of het noodzakelijk is om op Curaçao de bestrijding van het drankgebruik te organiseren en daarbij de middelen aan te geven tot bevordering van die bestrijding, voorzover die vraag bevestigend mocht worden beantwoord. In het bizonder was bij die bespreking de wenselijkheid naar voren gekomen dat personen aan het onderwijs verbonden deel zouden uitmaken van deze studie-commissie.

Zijne Excellentie deed bij de installatie enige suggesties omtrent enkele onderdelen van het vraagstuk aan de hand, waarop nader in dit rapport wordt teruggekomen. Overigens liet Zijne Excellentie aan de Commissie over de wijze te bepalen waarop zij haar onderzoek zou inrichten.

Gevolgde werkwijze.

De Commissie vergaderde hierop de 11de October 1934 onder leiding van den Procureur-Generaal, die de taak van de Commissie aldus meende te mogen formuleren:

Het geven van een oordeel door een college van personen, die door hun positie en werkkring geacht kunnen worden tot oordelen bevoegd te zijn omtrent de vraag in hoeverre de aantijgingen in Nederland betreffende drankmisbruik op Curaçao waarheid bevatten.

De suggesties van den Gouverneur bij de installatie aan de hand gedaan leidden ertoe dat de commissie zich vormde in een viertal subcomité's ter bestudering van

I. Drankverbruik door bevolking en vreemdelingen.

Deze commissie bestond uit de heren:

J. H. P. Schrils, voorzitter, Mr. F. Ph. Bichon van IJsselmonde, J. P. Bakhuis, P. H. van Leeuwen en A. L. Gladpootjes (later vervangen door den heer S. Beunders).

II. Drankgebruik anders dan in drankgelegenheden.

Deze commissie constitueerde zich als volgt:

De Heer P. H. van Leeuwen, voorzitter, de heren J. P. Bakhuis, J. M. St. van Eps, en J. W. Th. Schotborgh, leden.

De onderwerpen door deze commissie in het bizonder onder ogen gezien waren: drankgebruik bij openbare en particuliere feesten; drankgebruik in de buitendistricten; schenken van drank door werkgevers.

III. Invloed van drank op de zedelijkheid.

In deze commissie hadden zitting: de heren Mr. F. A. Jas, voorzitter, Pater A. A. J. M. de Bruyn, B. D. Duque, Ds. W. H. Eldermans en A. L. Gladpootjes. In deze commissie kwamen ter sprake de verhouding tussen het schenken van drank en het geven van gelegenheid tot prostitutie.

IV. De commissie samengesteld uit de heren:

Pater A. A. J. M. de Bruyn, voorzitter, Fr. Arnoud, Ds. W. H. Eldermans, Fr Fidelius en de heer J. W. Th. Schotborgh, onderwierp aan een onderzoek **de invloed van drankgebruik op de volksgezondheid, speciaal op de t.b.c. en de jeugd.**

De subcommissies hebben ieder op de haar eigene wijze, deels gesteund op eigen ervaring der leden, deels met behulp van gegevens verstrekt door buiten haar staande autoriteiten. de haar toebedeelde onderwerpen bestudeerd en neergelegd in rapporten, welke als bijlagen zijn gevoegd.

Wereldnieuws

DE REVOLUTIE IN PARAGUAY.

Uit Rio de Janeiro wordt gemeld dat honderden Paraguayese gewapende soldaten de Braziliaanse grens zijn overgestoken, alsook vele politici de grens zijn overgestoken. Onder deze laatsten bevindt zich de Gouverneur van de Paraguayese provincie. De soldaten zijn bereids geïnterneerd.

Dezelfde berichten melden dat de rebellen de vesting Pena Hermosa hebben ingenomen en duizend daar geïnterneerden hebben vrijgelaten. Onder de vrijgelatenen bevindt zich Alfredo Galeano, een der leiders van de opstand te Concepcion. Verder wordt nog vernomen dat de steden Belavista en Capitan Bado nabij de Braziliaanse grens en de stad Sampiedro tussen Concepcion en Asuncion door de opstandelingen zijn ingenomen.

De Braziliaanse pers deelde mede dat de Braziliaanse Militaire autoriteiten de grens met legertroepen hebben versterkt. De burgerlijke autoriteiten zijn ook doende maatregelen te treffen teneinde de vluchtelingen te kunnen herbergen (Rio de Janeiro, (AP) 17.v).

DE COLOMBIAANSE VERKIEZINGEN.

De eerste berichten betreffende de Zondag gehouden Colombiaanse verkiezingen beginnen te komen. Er zijn stemmen uitgebracht op Alfonso Lopez, oud-President en thans vertegenwoordiger van Colombia bij de Verenigde Naties, Dario Echandia, Ambassadeur bij de Heilige Stoel dia, oud-President en voormalig en te Londen, Carlos Lleras, die Colombia bij verschillende internationale conferenties vertegenwoordigde en Antonio Rocha, thans afgevaardigde bij de Pan-Amerikaanse Unie (Bogotá, (AP) 17.3).

AARDBEVING.

Het seismologisch laboratorium van Fordham University meldt dat er een aarbeving op komst wordt beschreven. Men meldde dat de schok ongeveer zevenduizend mijl ver is en dat de richting nog niet bepaald is (New York, (AP) 17.3).

MARGARETH TRUMAN VOOR DE RADIO

Zondagavond debuteerde Margareth Truman, dochter van President Truman als sopranosoliste met het „Detroit Symphony Orchestra". Het programma dat over het gehele land werd uitgezonden, bestond uit drie nummers: „Cielito Lindo" van Padilla, „Charmant Oiseau" uit de opera „Pearl of Brazil" en „Last Rose of Summer". Dit laatste stuk op speciaal verzoek van den President, die zelf in Key West, Florida, waar hij juist op vacantie is, zat te luisteren. Mevrouw Truman luisterde in Washington.

Over het algemeen zijn de critici opgetogen over de stem van Margareth. Naar schatting hebben ongeveer 15 millioen mensen naar deze uitzending geluisterd (Detroit, (AP) 17.3).

FRANSE OVERWINNING IN INDO-CHINA.

Het Franse Pers Agentschap maakte bekend dat volgens een uit Hanoi ontvangen bericht, de Franse troepen Mon Cay, een stad nabij de Chinese grens in het Noorden van Indo-China, hebben bezet en dat de Vietnamese troepen vrijwel geen weerstand boden (Parijs, (AP) 17.3).

Morgen, Feest van Sint Jozef

Een van de mooiste verhalen uit het oude testament was toch het verhaal van Jozef, die door zijn eigen broers verkocht wordt aan de Egyptenaren. Het was zo mooi, om te zien hoe er boven het leven van de mensen een God is, die toch alles regelt. De Jozef van het nieuwe testament is even zo de man van de Voorzienigheid, hij heeft zijn rol in het Gebeuren.

Men zegt, dat vooral sinds de werken van Theresia bekend werden in Europa het volk de H. Jozef vereerde. Hier in de West zijn het werkelijk de Spanjaarden geweest, die St. Jozef bekend gemaakt hebben. Denkt maar aan San Hosé de Costa Rica, terwijl ook op de afbeelding van de H. Maagd, de Altagracia de H. Jozef prijkt.

SINT JOZEF.

Toen het verlangen van Mgr. Niewindt in vervulling ging en hij een kerk kon bouwen in het Benedendistrict, toen wijdde hij de kerk van Barber toe aan de H. Jozef. „Gaat tot Jozef" liet de Pharao door de straten roepen tot de mensen, di. in de hongerige jaren koren wilden hebben. „Gaat tot Jozef", riep de Paus na, om te wijzen op het voorbeeld van de man van de Voorzienigheid, voorbeeld van beheersing, beschermer der maagden, patroon der werklieden en van de zalige dood. Laat morgen ons leven even stilstaan, om te zien naar St. Jozef, een voorbeeld ook voor ons zelf: beantwoordend aan de genade kunnen we in God's hand zijn, dat wij Hij van ons verlangt. Doch we zouden ook kunnen weigeren en vluchten. Dat deed St. Jozef **niet**.

KERK VA N BARBER MORGEN PATRO ONFEEST.

DOOR ORKAAN, ENGELAND GETEISTERD

Een orkaan dat elf mensenlevens kostte en millioenen ponden materiële schade veroorzaakte teisterde Groot Britannië. Deze gaat gepaard met overstromingen en sneeuwstormen. Het Ministerie van luchtvaart voorspelde dat het weer in het midden van de week beter zal worden (Londen, (AP) 17.3).

DUUR.

In antwoord op een vraag van een der leden, zeide den Britsen Minister van Oorlog Alexander heden in het Lagrehuis, dat Groot Britannië 55.600.000 pond sterling had besteed voor het onderhoud der troepen in Palestina gedurende de negentien maanden voorafgaande aan 1 Januari 1947 (Londen, (AP) 17.3).

SENATOR MILLARD TYDINGS.

In een radio-rede verklaarde Senator Millard Tydings, Democratische afgevaardigde voor Maryland, dat indien Griekenland zou ineenstorten dit voor Rusland met zijn natuurlijke bronnen de overheersing betekent over het gehele Westelijke Halfrond. Het is daarom noodzakelijk dat wij Griekenland gaan helpen en de instorting voorkomen (Baltimore, (AP) 17.3).

VLIEGONGELUK.

Ten Noord-Westen van Medillin viel een vliegtuig. Men zond werklieden naar dit bergachtig gebied, om hulp te bieden, er zijn geen tekenen van leven van het gevallen vliegtuig binnengekomen, waarschijnlijk is het vliegtuig uitelkaar gesprongen en in brand gevlogen (Bogota 18.3).

GRIEKENLAND.

De Amerikaanse gezant te Athene Lincoln MacVeagh is naar Washington ontbood in verband met Trumans plan om Griekenland te helpen.

Naar men uit Athene meldt zijn twaalf oorlogschepen der Amerikanen op weg naar die stad onder deze schepen is ook een vliegdekmoederschip, dezelfde bron wist nog te melden, dat de Griekse premier Thaldaris een verzoek zond naar Moskou om mee te mogen doen aan de opstelling van de vrede. (Athene 18.3).

NIEUWS UIT NEDERLAND.

Nederland zal 2000 ton tarwe aan Frankrijk lenen.

Het overstromingsgevaar in het Berkelgebied is geweken door het plotseling breken der ijsdammen.

De Nederlandse luchtvaart delegatie, die een bezoek van acht weken bracht aan Brits Indië, Turkije, etc. keerde gisterenmiddag te Schiphol terug na besprekingen die niet „onbevredigend" genoemd mogen worden te hebben gevoerd.

Gisteren vonden overstromingen plaats in de Achterhoek. De mensen moesten evacueren. De overstroming in Limburg bracht een schade van fl 80 à 100.000.

Van der Pol is op de biljartwedstrijd te Zurich Europees kampioen geworden.

25.000 Katholieke mannen rtokken gisterennacht in stille omgang langs de aloude bedeweg door Oud Amsterdam.

Vandaag bezoeken Amerikaanse journalisten het openlucht oorlogsmuseum van Overloon.

Morgen zal Vice-Admiraal A. S. Pinke door de Koningin in audiëntie ontvangen worden.

Gisteren is de Amerikaanse acteur Robert Taylor, vergezeld van zijn vrouw Barbara Stanwyck, te Amstedam aangekomen. Er waren voorzorgsmaatregelen getroffen teneinde te voorkomen wat er in 1936 is gebeurd, nl., dat de knopen van zijn jas door bewonderaarsters werden afgerukt als souvenier.

Stikkelman van Arnhem behaalde te Rotterdam de victorie in de nationale driekanden biljart-wedstrijden. (Aneta, 17.3).

NIEUWE VERENIGING.

De Indonesische studenten aan de Leidense Universiteit in Nederland hebben een nieuwe vereniging opgericht om mede te werken aan de handhaving van de eendracht tussen Nederland en Indonesië. Onder de professoren die zich hebben aangesloten bij deze studenten bevindt zich de ex-minister van Buitenlandse Zaken Logeman. (Aneta, 17.3).

SAIDJA AANGEKOMEN.

Saidja, de eerste tanker van de Shell die voor de Bataafse Petroleum Mij. naar Palembang gaat, is te Pladjoe aangekomen. Verwacht mag worden dat gedurende deze maand nog verschillende anderen zul'en arriveren. (Aneta, 17.3).

Waarschuwing.

De Ontvanger op Curacao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Inkomstenbelasting, dat ingevolge art. 75 van P.B. 1944 no. 247, voor of op den 15n Maart 1947 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de Inkomstenbelasting 1945 en voorlopige aanslagen in de Inkomstenbelasting 1946 gedagteekend voor 1 November 1946; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curacao, 17 Maart 1947
De Ontvanger van Curacao.

AANMANING.

De Ontvanger van Curaçao maant hierbij de gezamenlijke debiteuren van den Landswatervoorzieningsdienst aan, om de verschuldigde gelden wegens waterleveringen over de maanden Januari tot en met December 1946 uiterlijk 31 Maart 1947 te voldoen.

Bij verdere nalatigheid zal tot invordering bij dwangschrift worden overgegaan.

Heden overleed plotseling tot onze diepe droefheid onze geliefde echtgenoot, vader en behuwdzoon

de Heer Elias Berkley

in den ouderdom van 67 jaren.

Lucienne Berkley — Renchon
Piet
Geertruida
Philip
Lucienita
Elias
Hélène
Mevr. Wed. Jeanne Renchon

Oranjestad 14 Maart 1947.

CURAÇAO

DE „VAN SPEYK" NAAR CURAÇAO.

De kanonneerboot, die thans op bezoek is in Suriname, werd onder de oorlog door de Duitsers op een Nederlandse werf afgebouwd, en deed in de Noorse wateren dienst, tot zij na de capitulatie weder in Nederland terugkeerde. De reis gaat nu naar Curaçao waar de „Johan Maurits" wordt afgelost.

H. M. Van Speyk meet 1300 ton, wordt voortgestuwd door twee motoren van 1400 P.K., aan boord bevindt zich een radarinstallatie en een inrichting voor het leggen van kunstmatige nevel. De bewapening bestaat uit twee dubbeltoren van 12 cm., geschut, twee dubbele 3,7 cm. luchtafweerkanonnen en zes oerlikons (20 mm.). De bemanning onder commandant J. B. Velderman, Luitenant ter Zee 1e klasse, bestaat uit 12 officieren, 13 onderofficieren en 134 manschappen.

VAN SPEYK MORGEN BINNEN.

Van officiële zijde wordt ons medegedeeld dat H. M. van Speyk morgen ochtend de haven van Curaçao zal binnenlopen. Kwart over negen zal het schip meren aan de Mateo-werf. Nadat de officiële ontvangst heeft plaats gehad door Overste Suermondt zal er gelegenheid bestaan met de van Speyk kennis te maken. Ons welkom aan de van Speyk.

WIE WAS VAN SPEYCK?

De oorlogsboot, nu in de Caraïbische wateren gestationneerd om onze eilanden te beschermen, draagt de naam van „Van Speyck". Wie was hij?

Op Curaçao kent men zelfs een straat te zijner ere. Weet u waar?

Jan Carel Josephus van Speyck was een Nederlands zeeofficier; hij werd te Amsterdam geboren in het jaar 1802 tijdens de Belgische opstand was hij de commandant van een kanonneerboot. Zijn boot lag bij Antwerpen en dreef daar tegen de wal, zodat men kans liep in vijandelijke handen te geraken. Wat deed Van Speyck? Hij stak de munitiebergplaats in brand, zodat de boot met vriend en vijand de lucht invloog. Van Speyck werd met veel praal als een nationale held in de Nieuwe kerk te Amsterdam begraven. Zijn veel geroemde daad had plaats op 5 Februari 1831.

SCHEEPSBERICHTEN.

17 Maart.

Plato van Carupano. Mount Robeson Park van Frankrijk. Hurtig van Sto. Domingo, Mount Robeson Park naar Cristobal.

18 Maart.

Stella Polaris van La Guaira.

PASSAGIERSLIJST SS. „BOSKOOP" VAN AMSTERDAM.

J. Beyering; Mevr. H. C. Beyering—Prummel en twee kinderen; Heer A. Ehren; Mevr. E. H. Ehren—Bexkens en twee kinderen; Mevr. M. C. Gispen—McCarthy; Mej. A. E. Grevenbroek; Mevr. C. P. Hooft—van der Woude; Mevr. J. Kooiker—Huizinga; Heer H. J. J. M. van Nispen; Mevr. J. G. D. M. van Nispen; Mej. M. H. M. Rozemeyer; Heer F. J. Schmeits; Mevr. M. P. J. Schmeits—Schutgens en twee kinderen; Mevr. M. Winters—Hagestein en drie kinderen.

29 Marine-schepelingen.

De „Boskoop" vertrok 8 Mei jl.

AMBACHTSSCHOOL „S. JOZEF".

De leerlingen van de ambachtsschool „St. Jozef" zullen morgen op Brakkeput bij de Broeders tezamen komen om het patroonfeest van Sint Jozef te vieren. Des morgens is er een heilige Mis voor het welzijn van de school. In de loop van de dag zijn er onderlinge voetbalwedstrijden. Mgr. Verriet heeft voor het winnende elftal een beker ter beschikking gesteld.

BERGMAN MET VERLOF.

Van het departement van Lands Radio en Telefoondienst krijgen wij bericht dat de heer L. C. H. M. Bergman, hoofd van Landsradio dienst, voor een verblijf van ongeveer zes maanden naar het buitenland gaat. Gedurende zijn afwezigheid zal zijn functie worden waargenomen door den heer J. J. A. W. van Proosdij. De functie van den heer van Proosdij, als chef van Dienst op het zend- en ontvangcentrum Plantersrust zal worden geoefend door den telegrafist 1ste klasse, den heer O. L. Labega.

21 STATENLEDEN?

Gelijk wij gisteren mededeelden weet de Surinaamse pers te berichten, dat in het voorstel Jonkman tot wijziging van de Curaçaose staatsregeling wordt voorgesteld het aantal statenleden op 21 te brengen. In het geheime memorandum, dat de zogenaamde autonomie-commissie (in het geheim) naar Holland meedroeg, en dat wij het genoegen hadden te kunnen publiceren op 17 October werd ook (in het geheim) namens ons (zonder dat wij het wisten) gevraagd om het aantal statenleden op 21 te brengen.

DEFILE VAN KORFBALCLUBS.

Naar wij vernemen zullen de korfbalclubs van de K.S.C. ook op Pietermaai bij het bezoek van de overste der Zusters van Schijndel een ere-defile houden.

ENGELSE PREEK.

Van bevoegde zijde meldt men ons, dat de Engelse predicatie, die de vorige week wegens de phase D. moest worden uitgesteld, morgenavond doorgang zal vinden. De predicatie wordt gehouden door de ZeerEerw. Pater Van Dijk, pastoor van de parochie Sta. Familia.

PADVINDERSNIEUWS.

De zesde Wereld-Jamboree te Moisson.

Het heeft lang geduurd voordat men wist of de zesde jamboree in het zwaar geteisterde Frankrijk gehouden kon worden. Eindelijk besloot de „Association du Jamboree" definitief dat de jamboree te Moisson, een stadje 70 km. van Parijs af, gehouden zou worden. De datum is bepaald op 9 — 21 Augustus 1947, dus valt het net in de grote vacantie.

Het kamp wordt verdeeld in 15 sub-kampen en kan 42.000 padvinders bergen. Elk sub-kamp zal 1350 buitenlanders bevatten en 650 Fransen en elk buitenlands contingent krijgt 35 Franse padvinders, die als tolk zullen optreden. Moisson ligt aan de Seine en er is een prachtig kampeerterrein, een vruchtbaar land van 1850 ha. En elke troep krijgt 750 vierkante meter tot zijn beschikking voor tenten en keukens enz.

Na de jamboree zullen de buitenlanders in Franse padvinderskampen worden opgenomen of in Franse padvindersfamilies.

De Jamboreestaf bestaat uit: 2000 leiders en leidsters, 5000 voortrekkers en 300 gespecialiseerde personen, zoals ingenieurs, doktoren en dergelijken. Voor deze staf zullen er 300 tenten en barakken met een auto-garage zijn.

Voor demonstraties zijn er: een arena voor 10.000 plaatsen, een theater van 600 plaatsen, 5 bioscopen van 500 plaatsen, een circus van 5000 plaatsen.

Een wegennet van 11.000 m. in en buiten het kamp en 12.000 m. wandelwegen zorgen voor de onderlinge verbinding. Per dag wordt er 4.000.000 liter water geleverd. Men verwacht per dag 20.000 bezoekers en er zullen 20 treinen en 40 autobussen tussen Nantes en Parijs rijden, zodat de padvinders van de mooie Franse natuur te kunnen genieten.

De eigenaar van het kampeerterrein wilde het aan de commissie cadeau doen, maar heeft het later voor 10 frcs verkocht.

De politiediensten in het kamp zullen de voortrekkers vervullen en hebben de beschikking over jeeps en motorfietsen.

Laten we hopen, dat een behoorlijke groep van Aruba en van Curaçao van de partij kan zijn en van het Franse leven kan genieten.

(De Poort)

VERKEERSONGEVALLEN.

In het tijdvak van 10 tot en met 16 Maart 1947.

Op het D.O.W.-terrein te Parera vond een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een dienstautobus. Van de personenauto werd het linkerachterspatscherm ingedeukt en van de autobus werd het linkervoorspatscherm ingedeukt. De bestuurder van de personenauto reed niet geheel rechts van de weg.

Vond een lichte aanrijding plaats in de koraal van Dokter Spritzer tussen een vrachtwagen van D.O.W. en een personenauto. Van de personenauto werd de voorzijde ingedeukt. Beide bestuurders naderden elkaar in een onoverzichtelijke hoek, waarbij een aanrijding volgde.

Op de Rodeweg ter hoogte van de Neptunusstraat werd een kind aangereden door een personenauto. Het kind bekwam een wondje aan het voorhoofd en is ter observatie in het hospitaal opgenomen. Het kind kwam vermoedelijk plotseling achter een stilstaande auto vandaan om de rijweg over te steken en werd daarbij door de juist passerende personenauto gegrepen.

Vond een aanrijding plaats op de hoek Theaterstraat—Pietermaaiweg tussen twee personenauto's. Beide auto's bekwamen slechts lichte schade. De bestuurder van de ene auto zou zijn opgereden op het moment dat de andere passeerde. Eerstgenoemde zou in de bocht even hebben stil gestaan.

Vond een lichte aanrijding plaats in de Bredestraat (O) ter hoogte van perceel 101 tussen een pick-up en een autobus. Beide auto's werden licht beschadigd. De bestuurder van de pick-up reed op zonder op het achteropkomend verkeer te letten.

weg tussen een vrachtauto en een

Lichte aanrijding op de Rodeautobus. Beide voertuigen bekwamen enige materiële schade. De bestuurder van de vrachtauto die aanvankelijk stilstond en na het oprijden terstond naar links van richting veranderde, lette niet voldoende op het hem achteropkomend verkeer.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Rodeweg tussen een autobus en een bestelauto. Van de autobus werd de achterklap beschadigd en van de bestelauto werd de radiateurbeschermer ingedeukt. De bestuurder van de autobus stopte om een passagier uit te laten en werd toen aangereden door de bestelauto, welke te dicht achter de autobus reed.

Vond een aanrijding plaats in de Bredestraat ter hoogte van de Jonghs Sporthuis tussen een autobus en een dienstautobus. Lichte schade. De bestuurder van de autobus reed op en haalde naar het midden van de weg uit op het moment dat de dienstautobus voorbijreed.

Vond een aanrijding plaats op de De Ruyterkade ter hoogte van de Wilhelminabrug tussen twee personenauto's. Beide auto's werden beschadigd. De bestuurder komende van de Columbusstraat om in de richting van de Scharlooweg te rijden, gaf aan de van rechts komende andere auto geen voorrang.

Vond op de Salinja een verkeersongeval plaats met een motorvrachtrijtuig, waarbij dit motorrijtuig in de koraal van perceel S.A. 86 reed. Het motorvrachtrijtuig werd ernstig beschadigd. Volgens verklaring van den bestuurder geraakte de stuurinrichting in de bocht defect waardoor het motorvrachtrijtuig onbestuurbaar werd.

Vond een ernstig verkeersongeval plaats op de weg naar Caracasbaai ter hoogte van Dominguito, waarbij een voetganger werd aangereden door een personenauto. De voetganger verkeerde in staat van dronkenschap en is in bewusteloze toestand met een gecompliceerde beenbreuk in het hospitaal opgenomen. De voetganger zou van links naar rechts (gezien rijrichting auto) de rijweg zijn overgestoken en door de rechtervoorzijde van de auto zijn gegrepen, waarna hij over de voorruit van de auto heen sloeg en terecht kwam in een aan de rechterzijde van de weg lopende greppel.

Ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie.

K.L.M.-BUS.

De Buslijn Willemstad — Hato, voor wie is het eigenlijk bestemd? Is het alléén voor de werknemers van de K.L.M., of voor het publiek, welk zich, hetzij ter afhaling van passagierss hetzij om andere reden naar het station moet vervoegen?

Kan men de bussen van de K.L.M. onderweg stoppen, of moet men per sé op het Brionplein of Wilhelminaplein in- of uitstappen?

Als u het bovenstaande bekend is, zou u het willen publiceren, ter voorkoming van eventueel misverstand.

U dankend bijvoorbaat voor de inlichting.

Hoogachtend,
R. E. Evertsz.

Naschrift: De K.L.M.-bus is niet publiek — Redactie.

„BAKHUIS BUS LINE".

Het Curaçaose Autobussen-net is weer uitgebreid; en wel met de machtige: „Bakhuis Bus Line", voorlopig beschikkend over twee heel mooie en moderne bussen.

Maar jammer genoeg, dat het te betreuren valt, is dat het publiek voor het grootste gedeelte hierdoor teleurgesteld is geworden, doordat men in de mening verkeerde, dat deze grote bussen voor lange trajecten in gebruik zouden worden gesteld.

Dat door deze nieuwe instelling, de bus-dienst „Stad — Santa Rosa — Montagne is versterkt, en dat op bepaalde tijdstippen een extra buslijn is geopend naar Porta Blanco toe, is zeer gerechtvaardigd. Maar dat door deze zelfde instelling één van deze grote bussen ingeschakeld wordt bij de Stads-Lijn, t.w. „Stad — Oranjestraat — Steenrijk — Penstraat", terwijl er over dit traject al tientallen van kleine busjes rijden, kan uitsluitend ten gevolge hebben, dat de arme bus-chauffeurs de brood uit de mond wordt gehaald.

Deze instelling had toch nuttiger werk kunnen verrichten door een nieuwe buslijn te openen naar Julianadorp, St. Michielsbaai, Rancho, Militaire kamp Suffisant; en er zijn verder nog zovele plaatsen, waarbij de busdienst in gebreke is gebleven.

De buslijn rondom het Schottegat had o.a. versterkt kunnen worden, want de A.B.C. en de „Ray" voldoen nog steeds niet; hetwelk dagelijks op te merken valt, doordat men steeds volgepropte A.B.C.-bussen rondom het Schottegat ziet rijden, terwijl het publiek dikwijls moet blijven wachten voor een volgende beurt.

Van één persoon die beweert altijd voor de rechten en bescherming van de buschauffeurs op te komen, en die beloofd had een busdienst in te stellen om met de A.B.C. te concurreren, heeft niemand kunnen verwachten, dat de uitslag hiervan juist anders om zal wezen; namelijk om de kleine bussen uit de weg te ruimen.

Van dezen persoon had men niet kunnen verwachten, dat hij het zo had weten te regelen, dat de kleine bussen maar van 7 uur 's morgens tot 19 uur 's avonds zal mogen rijden, terwijl zijn eigen buslijn onderhouden zal worden van 6 uur 's morgens tot 24 uur 's nachts.

Over deze laatste zal ik me af willen vragen, waarom deze beperking? Is het misschien omdat er een chauffeur te lang door zal gaan met werken, in slaap gaat vallen en ongelukken gaat veroorzaken?

Ieder chauffeur heeft zijn verstand; ieder chauffeur weet, dat, als hij te vermoeid is door het te lang (door gaan met) werken, ongelukken kan veroorzaken.

Ieder chauffeur heeft zijn busje lief, en zal heus zorg dragen dat zijn oud busje gespaard blijft, en op tijd ophouden.

Volgens mijns inziens kan deze Bakhuis Bus Stadslijn eerder ongelukken veroorzaken, doordat deze overal en plotseling stopt, en niet als de A.B.C.- en de Raybussen rijdend komend verkeer verwacht, da ter bijna bij iedere H-bord gestopt wordt.

En het plotseling stoppen door deze grote bussen kan zeer zeker ongelukken veroorzaken; bij de andere grote bussen bestaat er mindere kans hiervoor, want het achterop de A.B.C.- en de Raybussen rijdend verkeer verwacht, dat er bijna bij iedereH- bord wordt.

Deze bus kan ook eerder ongelukken veroorzaken, vanwege bij het rijden door de Columbusstraat, De Ruyterkade op; en vooral op de hoek Columbusstraat — De Ruyterkade, alwaar deze bus iedere keer oponthoud voor het verkeer veroorzaakt. (Waarom niet via di Pietermaaiweg gereden?)

Daar de chauffeurs van de kleine bussen ook mensen zijn, en ook het recht van bestaan behoren te hebben, en 10 daar deze mensen ook beschermd moeten worden en bescherming eisen, hoop ik, dat dergelijke beperkingen, die steeds ten voordele van kapitalisten komen uit te vallen, stop worden gezet, en dat de Bakhuis Bus Stadslijn zo spoedig mogelijk van traject gaat veranderen; want er zijn heus zoveel andere trajecten op Curaçao, waar deze Bakhuis Bus Stadslijn nuttiger werk kan verrichten, dat het van 's morgens vroeg tot 's avonds laat schoon vegen van de weg, in de mening verkerende de kleine bussen een helpende hand toe te reiken, door deze mensen de gehele dag voor niemendal op en neer te laten rijden.

H. C. de los Santos,
Sumatrastraat No. 51.

ARUBA

VERDRAAGZAAMHEID?

Het Bestuur op Aruba geeft verlof om met straatprediking en straatgodsdienstoefeningen propaganda te maken voor een of andere godsdienst. Dat dit dikwijls provocerend werkt, behoeft geen betoog. Men gaat nu echter zover, dat men borden medevoert met spreuken en slogans, die kennelijk tegen het katholieke deel der bevolking gericht zijn. Deze borden worden vlak voor het huis van katholieken opgesteld, die, omdat hun huis op gouvernementsgrond ligt, dit moeten dulden.

Als het straks den Arubaan te bar wordt en het komt tot wanordelijkheden, dan gaat de Arubaan de kast in en de predikanten en propagandisten zijn de martelaren, die door de wet beschermd moeten worden. Op de Weg Fontein kwam het laatst bijna tot wanordelijkheden.

Godsdienstvrijheid is goed, maar om vreemdelingen alles maar toe te staan om wat zieltjes te winnen en tweedracht en onrust te stichen onder de eigenlijke bevolking van het eiland, lijkt ons wel wat vergaand.

Er is zelfs een Noordamerikaan bij, die, naar men zegt, in en buiten het Powerhouse, waar hij werkt, intense propaganda meent te moeten maken om mensen tot een andere geloofsovertuiging te brengen. We geloven niet dat dit Company's Policy is.

Het Gouvernement, dat zo gauw „gevaar voor orde en rust" als motief neemt om iets te verbieden, zou goed doen om straat en weg vrij te houden van geloofsprediking. De verdraagzaamheid tegenover de mensen, die van deze straat gebruik maken of er in wonen en die tot een van de tien andere godsdiensten op Aruba behoren, eist dit ook.

FAILLISSEMENT.

Bij vonnis van den Rechter in het Gerecht in Eersten aanleg, zittingsplaats Aruba van den 11n Maart 1947 is;

JOHN CLEMENT FERNANDES,

van beroep handelaar, gewoond hebbende te St. Nicolaas op Aruba verklaard, in staat van faillissement met benoeming van den E.A. Heer Dr. C. F. Klokke tot Rechter-Commissaris en S. H. Tjon Ajong tot curator.

Schuldvorderingen moeten worden ingediend ten kantore van den curator aan de Schelpstraat 660-B te Oranjestad uiterlijk den 1n Mei 1947.

De verificatievergadering zal plaats hebben op Donderdag 26 Mei 1947 des voormiddags te negen ure ten Raadhuize op het eiland Aruba.

De Curator,
S. H. Tjon Ajong.

De „Stichting voor Reclasseering en Kinderbescherming op Curacao N.W.I.

Opgericht te Willemstad Curacao den 16e Jan. 1947	Beschermheer Z. Exc. Dr. P. A. Kasteel Gouverneur van Curacao

HEEFT DE EER

U bij dezen vriendelijk uit te noodigen voor een Bijeenkomst in het Cultuurcentrum te Pietermaai (Johan v Walbeeckplein) op Dinsdag 18 Maart a.s. des a onds om 8 uur.

TEN EINDE

zich aldaar officieel aan U te mogen voorstellen en U het een en ander nog te kunnen meedeelen over het doel, de middelen de werkwijze en eventueele perspectieven van de Stichting.

DAAROVER ZULLEN

Pater Ph. H. Offermans O.P. Voorzitter
Rabbijn Is. Jessurun Cardozo Ondervoorzitter en
Dominus C. Th. Steenstra Assessor.

U met een enkel woord trachten in te lichten.

NA DE PAUZE

zal Dr. H. M. Waszink, als psychiater en lid van het bestuur U spreken over: „De psychologische zijde van het reclasseeringswerk.

Gratis Filmvoorstelling.

Het HOOFD van het DEPARTEMENT van ONDERWIJS en VOLKSONTWIKKELING, in Curacao

Maakt bekend

dat op WOENSDAG 19 Maart a.s. in de daartoe welwillend door de Directie beschikbaar gestelde bioscoop WEST - END een speciale filmvoorstelling gegeven zal worden voor groot en klein, waarbij de navolgende Polygoon - Profilti rolprenten zullen worden vertoond:

1.	Oud-Molenaarsbedrijf	een documentaire film over Hollandsche molens.
2.	Het Cannes Journaal	een kaleidoscoop van de voornaamste gebeurtenissen in Nederland sinds de bevrijding, o. m. de wederopbouw.
3.	De Troon Leeft	een filmpje, speciaal vervaardigd in verband met de toen op handen zijnde Blijde Gebeurtenis.
4.	De Oranje-Feesten op Curacao en Aruba	een reportage van de feesten op Curacao en Aruba ter gelegenheid van de geboorte van H.K.H. Prinses Marijke.

TOEGANG VRIJ! AANVANG HALF ZES.

Duur der voorstelling: 1 UUR

Het Hoofd voornoemd,
J. van TOORN, Jr. a.i.

Bekendmaking

DE INCU AFDEELING ARUBA

MAAKT HIERBIJ BEKEND,

dat Aanvraagformulieren? — dat A uforms met bestellingen voor het 2de kwartaal 1947 op de hieronder genoemde goederen, ingeleverd moeten zijn op haar kantoor aan de Nassaustraat boven La Cubana uiterlijk 29 Maart e.k.

Dried Shrimps, Salted, Dry, Dry Cured and Canned Salmon, Canned, Sardines, Edible Oils and Cooking Fats other than lard.

Wat Minister Colijn in 1935 over Curacao schreef

Hoe Minister Colijn de wijziging in het staatsreglement in 1935 toelichtte:

Inleiding.

Hoewel de Regeringsreglementen van Suriname en Curaçao in verband met de nieuwe voorschriften der Grondwet (artt. 60, 61 en 62) aangaande het beleid met betrekking tot de Nederlandse overzeese gebiedsdelen herziening behoeven, zal die herziening van niet zo ingrijpende aard zijn als de omvorming van het Regeringsreglement van Nedrelands-Indië tot de Indische Staatsregeling is geweest. Immers, de eerstgenoemde Reglementen beantwoordden reeds vóór de Grondwetswijziging in belangrijke mate aan de beginselen, welke bij die wijziging zijn vastgelegd.

In herinnering zij gebracht, dat bij de Grondwetsherziening de gedachte voorzat, om zowel wetgeving als bestuur ten aanzien van de inwendige aangelegenheden der overzeese gewesten zoveel mogelijk te leggen in handen van de in die delen van het Koninkrijk zelve zetelende lichamen en overheden en dat aan de daar gevestigde bevolking een zo groot mogelijk aandeel in de samenstelling van die lichamen behoort te worden toegekend.

In aansluiting hieraan en met inachtneming van de eisen der Nederlandse Souvereiniteit over alle gebiedsdelen van de Staat, werd bij de aangehaalde Grondwetsartikelen:

1°. onderscheiden tussen wetgeving en bestuur;

2°. bepaald, dat, voor zover niet bij de Grondwet of andere wet zekere bevoegdheden aan een Koning zijn voorbehouden, het algemeen bestuur over Suriname en Curaçao in naam des Konings wordt geoefend door de Gouverneurs;

3°. behoudens de onbeperkte bevoegdheid van de wetgevende macht van het Koninkrijk, de regeling van de inwendige aangelegenheden van Suriname en Curaçao, op de wijze bij wet vast te stellen, overgelaten aan aldaar gevestigde organen, tenzij bij de wet de bevoegdheid tot regeling van bepaalde onderwerpen of in bepaalde gevallen aan den Koning wordt voorbehouden;

4°. aan den wetgever in Nederland de bevoegdheid gewaarborgd, om de door de evenbedoelde organen vastgestelde verordeningen op grond van strijd met de Grondwet, met de wet of met het algemeen belang te vernietigen:

5°. voor het geval van regeling van enig onderwerp bij de wet, behoudens bij de wet te bepalen uitzonderingen, het horen van het vertegenwoordigend lichaam van het betrokken overzeese gebied voorgeschreven.

Ook werd bepaald, dat de Staatsinrichting van Suriname en Curaçao door de wet zou worden vastgesteld.

II. Omvang der herziening

Ter voorbereiding van een herziening van het Surinaamse en het Curaçaose Regeringsreglement op de voet van deze voorschriften werd in 1922 een Commissie van advies ingesteld. Zoals gebleken zal zijn uit haar, in 1923 uitgebracht, openbaar gemaakt verslag, was haar taak drieledig. Zij had te onderzoeken, welke wijzigingen de Reglementen moesten ondergaan:

1°. in verband met de herziene Grondwetsbepalingen;

2°. ten behoeve van de instelling van zelfstandige plaatselijke besturen in bevolkingscentra, welke er zich toe lenen om ter voorziening in locale behoeften geheel of ten dele op eigen kracht te steunen.

Het derde deel van haar onderzoek betrof de overweging van de mogelijkheid om door tijdelijke overdracht, geheel of ten dele, van bepaalde uitgaven naar de Rijksbegroting, dan wel op enige andere, practisch aannemelijke wijze, voor Suriname en voor Curaçao sluitende eigen begrotingen te verkrijgen en te behouden; overweging derhalve van het, in het biezonder voor Suriname meermalen in beschouwing genomen, vraagstuk, dat o.a. behandeld werd in het rapport „De economische en financiële toestand der kolonie Suriname", in 1911 uitgebracht door een Commissie onder voorzitterschap van nu wijlen Dr. D. Bos.

Terwijl de Commissie ten opzichte van dit derde punt tot een ontradend advies kwam — waarmede wordt ingestemd —, vond zij in de beide andere delen van haar opdracht aanleiding om een aantal wijzigingen van de voornoemde Regeringsreglementen voor te stellen. Voor het overgrote deel bleven haar voorstellen binnen de grenzen van haar beperkte opdracht; slechts in enkele gevallen meende de Commissie bij uitzondering daarin ook wijzigingen te moeten betrekken, die niet direct voortvloeiden uit de Grondwetsherziening, doch waarvan haar de noodzakelijkheid, of althans de besliste wenselijkheid, onweersprekelijk toescheen.

Bij de samenstelling van de nevensgaande ontwerpen van wet, waarin raadpleging van de beide Gouverneurs, de Koloniale Staten van Suriname en den Koloniale Raad van Curaçao, zomede van de Raden van Bestuur in die gewesten is voorafgegaan is eveneens de beperking, die de leidende beweegreden voor de herziening van de genoemde Reglementen oplegt, zoveel doenlijk in acht genomen. Een algemene herziening ligt niet in de bedoeling en daarom zijn in hoofdzaak alleen die wijzigingen voorgebracht, welke rechtstreeks of zijdelings volgen uit de nieuwe lezing van de betreffende Grondwetsbepalingen. Van deze grondslag is alleen afgeweken als biezondere, sprekende redenen er voor pleitten om de gelegenheid tot zuivering, verbetering of aanvulling niet te laten voorbijgaan.

Wat Suriname betreft zal intussen nadere wijziging en aanvulling (o.a. van de artt. 117 en 119) niet lang meer kunnen uitblijven, teneinde meer dan tot dusverre mogelijk was, rekening te kunnen houden met de biezondere rechtsbehoeften van het zeer grote deel der bevolking van dit gebiedsdeel, dat uit Brits-Indiërs en Javanen bestaat.

Omtrent deze aangelegenheid en enige andere mede door den Gouverneur van Suriname wenselijk geachte wijzigingen (o.a. van art. 142), welke evenmin verband houden met de herziene Grondwetsbepalingen, is nog overleg gaande tussen den ondergetekende en den Landvoogd.

Een schip vaart in een Tropennacht

De nacht is donker, stil en vol geheimen. Het eentonig geruis van het water voor de boeg is alles wat wijst op een varend schip. Aan stuurboord doet een donkergolvende lijn land vermoeden. Een enkele ster pinkelt in de strakke lucht.

De Roo Lt. II K.M.R.S. staat op de brug. Voor hem gloeit het kompas dat hij geregeld controleert. Koers 108. Snelheid 10 mijl. Verder is er niets dan zijn gedachten en de nacht.

Zes jaar is het nu geleden, dat hij voor zijn klas heeft gestaan, zes jaar. Zijn gedachten gaan terug naar Nederland, zijn eiland, de duinweg, zee-zicht, zijn vrouw en de meisjes.

Toen de oproep kwam had hij gezegd: het is maar voor kort, met een paar maanden ben ik terug. Zij had het geloofd. 10 Mei was gekomen, daarna 13 Mei. De overhaaste aftocht, redden wat te redden viel. IJmuiden, honderden burgers aan boord. Beschieting van Stuka's, doden en gewonden.

Toch waren ze er gekomen; toen ze Milford-Haven binnen liepen had hij zich pas gerealiseerd, toen pas besefte hij gescheiden te zijn van vrouw en kinderen.

Zo lang de oorlog zou duren kon hij niet terug. Hoe lang zou het zijn? Het was vijf jaar geworden, vijf eindeloze jaren.

Toen de bevrijding, het thuis varen, het weerzien.

Nooit zou hij dit vergeten.

Na zijn verlof een plaatsing in Holland, in afwachting van ontslag. In afwachting van......

De oproep. Melden H.Q. Royal-Neth. Navy 4-North Row Lodon. Van Londen naar Glasgow. Toen dit schip.

Scapa-Flow. Edinburgh. Plymouth.

Terug naar Holland, echter met de wetenschap: Na Holland, de Oost. De twee weken verlof, twee weken thuis, op zijn eiland. Toen het afscheid. Waarom moest dit alles? Was dit zijn plicht, woog dit het zwaarst? Ja, hij wist het, het woog het zwaarst.

De telefoon jankt in de nacht; het komt als een vloek in zijn gedachten.

Hier radar 2-0-9. Nieuwe echo op 12 mijl. Vermoedelijk eilandjes.

De Roo gaat naar achteren en buigt zich over de flauw verlichte kaart.

Koers 108.

Even links, even rechts. Een telkens terugkerende beweging. Toen hij voor het eerst in de stuurhut had gestaan, dacht hij, als ik het rad stilhoud blijft de schuit wel rechtuit lopen.

Matroos III O. V. W. Everts lacht even bij zichzelf.

Even links.

Gek, hier sta je nu een schip te sturen; je ziet geen lucht, geen water en geen land. Nieuwe vindingen.

In de oude boeken las je nog van golven, trekkend en sleurend. Vier man aan het rad, vechtend tegen water en wind.

Zou ook wel niet alles zijn geweest; enfin, die was ook niets. 2 Uur, schiet al mooi op. 2 Uur. Coos zou wel slapen.

Hij wrijft even over de gladde ring aan zijn linker hand. Toch goed dat ze had doorgezet, toen met kerstverlof.

Hij had niet gewild, niet om zich zelf, maar om haar. Altijd weg en dan verloofd.

Morgen weer post. Fijn dat ze zoveel schreef. Zou ze dat pakje nu al hebben ontvangen uit Kaapstad; dat duurde wel lang.

December terug. Hij stond op de kernbemannings-lijst.

Coos wou trouwen. Neen niet doen, eerst de Marine uit. Maar wat dan. Kom dat duurt nog zolang; niet pickeren. Koers 108.

Even rechts...... Even links...

Matroos II O. V. W. Huisman staart op de ronde schijf van het radar toestel 2-0-9.

Die flauwe lijn is de kust van Java. Morgen Soerabaia.

Ze zouden voor anker blijven liggen; rotte boel, niet naar de wal.

Munitie lossen en dat in die hitte. Nog twee uur, dan weer maffen. Trouwens geen slechte wacht, je moet alleen oppassen niet in slaap te vallen.

Gek, midden in de nacht moest je zorgen niet in slaap te vallen, vroeger was dat anders geweest. Vroeger......

Och, wat was het eigenlijk; sigaretten van tien gulden; stom vervelen; afwachten; onderduikellende.

Toen de bevrijding. Het dolle enthousiasme. Het aanmeldingsbureau.

Daarna Engeland. Royal-Arthur. Glendower.

Jany...... Cies...... Betty......

Daarna zijn vakopleiding op eiland Man.

Greta...... Elly...... Fysca......

Een leuke tijd was dat. Vrienden en vriendinnen. Feestjes.

Radarlessen. Theorie.

Toen dit schip.

Eerst was het geweldig geweest.

Alles nieuw; hier was werk.

Nu was het gewoon; alles is zo gauw gewoon.

Toch een mooie reis. Kaapstad. Adderley street. Tafelberg.

Och heden, weer een echo. Maar even doorgeven.

Hier Radar 2-0-9. Nieuwe echo op......

„De omstanders lachen allemaal schraaltjes en zenuwachtig. Alleen de Krullen verroeren zich niet......"

Dit is nu al de derde keer, dat hij die regel heeft gelezen. Bootsman Koper gooit „Janus Krul en zoon" naast zich neer. Hij kan zijn gedachten er niet bij houden. Even kijkt hij over de bak. Zijn wachtsvolk.

De meesten zitten te lezen. Een enkele schrijft.

Hij kijkt naar de 12 zwemvesten, die bij de sloep hangen; net 12 zwarte vogels, die op een tak zitten.

Bootsman Koper staart over het water naar de kustlijn. Dit is Java. Hij denkt aan de tijd toen hij nog kwartiermeester was. Het Java van toen.

Een kam bananen voor een kwartje. Koud bier en een borrel

Dan gaan zijn gedachten terug naar Batavia en Tandjong-Priok van een paar dagen geleden. De 7 December divisie. Stoottroepen het zoveelste R.I. Bier voor drie gulden een fles.

Geen vervoer, honger bij de inlanders, smerig, stinkend, arm.

Een weg vol kuilen. Jagende militaire auto's.

Engelsen. Brits-Indiërs. Veldgeschut.

Morgen Soerabaja. Ver uit de kust voor anker; het is te gevaarlijk aan de kust.

Nederlands Oost-Indië. Uit de wal blijven. Het is te gevaarlijk.

Bootsman Koper staart over het water.

Een donkere kustlijn glijdt voorbij.

84 omwentelingen. Druk 128.

Korporaal machinist Schuurman controleert het instrumentenbord. Alles klopt.

De machines denderen monotoom.

Hij hoort het wel als er iets hapert.

2 uur, de helft zit er op. Hij zal die brief maar afmaken.

„Meiske.

Het is nu 2 uur, ik zal even je brief afschrijven.

Morgen arriveren we in Soerabaia, we blijven echter uit de kust omdat het niet vertrouwd is dicht onder de wal te gaan liggen.

Morgen zullen we wel beginnen met lossen, enfin een gemakkelijke tijd voor ons, kunnen we alles weer eens op ons gemak nakijken. Als het lossen achter de rug is, gaan we hout laden ergens bij Nieuw Guinea.

Gek hè, vroeger vond je Sneek, Leeuwarden en Groningen al heel wat, nu praat je over Kaapstad, Batavia en Nieuw Guinea alsof het naast de deur ligt.

Hoe gaat het bij jullie? Alles O.K. Doe de groeten van me. Heeft Klaas nog last met die koppeling van de Diesel?

Zeg meiske, je moet veel naar mijn ouders gaan, wil je, ze kunnen er nog steeds niet over uit, dat ik ben gaan varen.

Kom, ik eindig hiermee. Doe allen de groeten. Veel liefs en kussen van je Koos.

P.S. Ik zal een aapje voor je meenemen, dan kan die over de waslijn lopen. K."

Een schip vaart in een tropennacht.

Langzaam schuift de boeg door het donkere water.

Een enkele ster pinkelt aan de hemel.

De kust van Java glijdt voorbij.

M. REINSMA.
(Pen Gun).

Het verdrag van Duinkerken

Op dezelfde plaats waar de Duitse troepen in 1940 een einde maakten aan de oude alliantie, is thans een nieuwe alliantie tussen Engeland en Frankrijk tot stand gekomen. Hoewel de eerste artikelen geheel betrekking hebben op een gezamenlijk optreden tegen iedere mogelijke Duitse poging tot agressie om tegen een eventueel in gebreke blijven van Duitsland bij het nakomen van zijn economische verplichtingen, blijkt uit artikel 4 van de overeenkomst, dat het verdrag niet alleen van defensieve aard is, doch dat de beide landen ook „de wederzijdse economische betrekkingen zoveel mogelijk zullen uitbreiden en versterken".

De ondertekening van dit verdrag kan een gunstige inleiding vormen voor de conferentie in Moskou.

Hier zal ook de aangekondigde herziening van de Anglo-Russische alliantie nader ter sprake komen, waarbij de clausules van het zojuist getekende accoord met Frankrijk waarschijnlijk als richtlijn genomen zullen worden.

In hoeverre dit alles zal bijdragen tot de verwezenlijking van het Noordamerikaanse voorstel voor een viermogendhedenconferentie, dat ook op het programma voor de conferentie staat, zal nog moeten worden afgewacht.

De „Manchester Guardian" (1 Maart) is van oordeel, dat het bericht van het tot stand komen van deze alliantie het beste nieuws is, dat Bevin ooit heeft aangekondigd.

De keuze van Duinkerken voor deze ceremonie is even gelukkig.

Het is bekend, dat vele Fransen menen dat de overeenkomst voorlopig alleen nog maar een formele waarde heeft, zolang geen regeling is gevonden voor de Duitse quaestie en Frankrijk geen genoegdoening voor zijn eisen heeft verkregen. Wij geloven dat zij ongelijk hebben en dat Bevin volkomen terecht de eerste stap ondernam in de overtuiging, dat tussen twee zo nauw verbonden landen als Engeland en Frankrijk de vriendschap belangrijker is dan de letter van de overeenkomst.

Een Anglo-Frans verdrag is een naturrlijke noodzaak geworden waaraan geen enkel land veilig kan ontkomen.

Wanneer deze tegenwoordige moeilijkheden het vertrouwen van [illegible]en in de Britse stabiliteit geschokt mochten hebben, zo hebben zij in ieder geval de Engelsen geholpen beter het gevoel te begrijpen van een groot land dat, evenals wij, een deel van zijn aanzien in de wereld heeft verloren. Als noch Engeland noch Frankrijk zo sterk is als het geweest is, dan bestaat er des te meer [illegible] om samen te gaan.

Volgens de „Times" (5 Januari) ligt de betekenis van het nieuwe verdrag, beoordeeld tegen de achtergrond van gebeurtenissen na de eerste wereldoorlog, in Engelands bereidheid Frankrijk garanties te geven tegen Duitsland, ongeacht Noordamerikaanse hulp. Maar zo Engeland al dichter bij Frankrijk is komen te staan, zo is Noord-Amerika dichter bij Europa gekomen. De inleiding van het verdrag erkent speciaal als „hoogst wenselijk" het sluiten van een overeenkomst tussen de vier grote mogendheden om Duitsland te beletten opnieuw een bedreiging voor de vrede te kunnen worden; in de belangrijke verklaring, die ter gelegenheid van de ceremonie in Duinkerken werd afgelegd, spraken de Britse en Franse ministers van Buitenlandse Zaken de hoop uit, dat hun werk spoedig gecompleteerd zal zijn door het sluiten van een viermogendhedenverdrag. Hiervoor bestaat alleen nog maar het plan dat Byrnes een jaar geleden naar voren heeft gebracht. Het is nu op de agende voor Moskou geplaatst en de verklaring in Duinkerken verschaft een aanwijzing dat het thans bij de Franse regering een warmer onthaal heeft gevonden dan tot nu toe het geval is geweest.

De nieuwe alliantie is wederzijds. Frankrijk moge een Britse garantie al dringender geacht hebben dan Engeland een Franse garantie, toch is de ruimte voor onze veiligheid afgenomen en Franse steun kan hiervoor een welkome aanvulling betekenen. Zelfs wanneer de militaire zijde van het verdrag nooit ten uitvoer gebracht behoeft te worden, wat voor beide landen te hopen is, dan kan toch hun economische veiligheid, waar het verdrag op wijst, nog belangrijk versterkt worden.

De Zionisten en Suriname

In de vergadering van de Nederlandse Zionistenbond heeft de voorzitter, de heer J. van Amerongen, de plannen van de Freeland League te New York om binnen één of twee jaar voor 50 à 100.000 dakloze Joden uit Midden-Europa een woonplaats te vinden in Suriname, „gewijzigde Mussertplannen" genoemd:

Dit lijkt ons — aldus „De Groene Amsterdammer (3 Januari) — geen juiste en „geen waardige manier om die plannen te bestrijden.

Musserts oogmerk was indertijd, de Joodse Nederlanders het land uit te drijven, het land, waar zij geenszins als daklozen, maar als volkomen rechtsgelijke staatsburgers leefden. De plannen van de Freeland League daarentegen hebben betrekking op mensen, die uit hun vaderland zijn verdreven of die het zijn ontvlucht, in elk geval mensen, die Europa moeten of willen verlaten en voor wie een nieuwe woonplaats wordt gezocht. Nu staat het natuurlijk een ieder vrij, die plannen te verwerpen en de voorkeur te geven aan een ander project, aan een verhuizing naar Palestina bijvoorbeeld. Maar dat geeft niemand het recht, van Mussertplannen of zelfs maar van gewijzigde Mussertplannen te spreken. Wie dat doet, bestrijdt die plannen niet op hun merites, maar door het opplakken van een etiket, dat bij oppervlakkige lieden onlustgevoelens en tegenzin moet teweegbrengen. Wie vindt, dat de opzet der Freeland League niet deugt, die bestrijde hem, maar dan zakelijk."

Figuren en Stromingen in de Amerikaanse Letterkunde

Zakelijkheid en grillige fantasie.

Men zegt niet teveel wanneer men beweert, dat de kennis van het lezend publiek van de Noordamerikaanse letterkunde voor een belangrijk deel uit lacunes bestaat. Deze Noordamerikaanse letterkunde is van jonge datum, de jongste van geheel de wereld en haar bloeitijd valt dan ook later dan die van de letteren van andere landen. Het heeft lang geduurd voor zij zich wist te bevrijden enerzijds uit de verstikkende greep van het puritanisme, dat de ontplooiing van allerlei litteraire vorm tot in het begin der negentiende eeuw heeft geremd, anderzijds aan de aanvankelijk elke oorspronkelijkheid verijdelende voorbeelden van het Engelse moederland.

Eerst de [illegible] onafhankelijkheid van de Noordamerikaanse litteratuur, die van veel later datum is dan de staatkundige onafhankelijkheid der Verenigde Staten, heeft de voorwaarde geschapen voor een gelukkige ontwikkeling van het eigen karakter ener waarlijk Noordamerikaanse litteratuur, die het stempel draagt van de biezondere aard en de structuur der Noordamerikaanse samenleving, het landschap en de psyche van den Noordamerikaan, zo geheel verschillend van het Angelsaksische type. Eenmaal zelfstandig, heeft de Noordamerikaanse letterkunde echter spoedig een brede en hoge vlucht genomen en vertoont zij een menigte boeiende en belangrijke facetten, die haar een vooraanstaande positie verzekeren in de wereldlitteratuur. Sherwood Andersen, Sinclair Lewis, Willa Cather, Thornton Wilder, Eugene O'Neill, het zijn slechts enkele namen van de vele, die in de laatste tientallen jaren vermaardheid hebben verworven en die het levende Noordamerikaanse woord ingang hebben doen vinden overal waar het Engels gesproken en gelezen werd.

Elders hebben hun werken in vertalingen de bewondering van lezers en schouwburgbezoekers gewonnen. Hun werk is de directe logenstraffing van het vooral tijdens de oorlog door de Duitsers ijverig gepropageerde praatje, dat Noord-Amerika slechts een land van geciviliseerd barbarendom is, zonder eigen ideeën en geestelijk leven.

Ook uit de vorige eeuw kent het grote publiek wel de naam van enkele grote Noordamerikaanse schrijvers, op de eerste plaats natuurlijk die van Edgar Allan Poe, door Baudelaire in Europa geïntroduceerd, Walt Whitman, Mark Twain, Washington Irving, Longfellow, en vermoedelijk in veel geringere mate ook de dichteres Emily Dickinson.

Prof. A. G. van Kranendonk heeft de Nederlandse belangstellenden in de Noordamerikaanse letteren een goede dienst bewezen door de publicatie van zijn „Geschiedenis der Noordamerikaanse litteratuur", waar van het eerste omvangrijke en royaal uitgevoerde deel onlangs is verschenen.

G.